

IL-GALLOZZ

Ta' KILIN

Is-Salini, wara nofs in-nhar tat-Tlieta tal-Karnival. Skiet u sliem, wara sitt xhur ta' kwiet bla waqfien, u jien u int, Wenz, mill-ġdid wa-hedna. Warajna, fil-boghod, lehen it-tfal iż-żgħar jitbandlu u jiżzerzqu hdejn il-masġar ta' Kennedy qisu t-tpespis ferrieħi ta' l-agħsafar.

Il-hamrija mxaqqa bin-nixfa żammet is-sinjali tat-tyres li hallew il-karozzi fix-xitwa. Hdejna l-ilma hiemed qisu mera bejn il-qasab. Fak-karni f'Hyde Park, imma m'hawnx il-papri bil-frieħ żgħar daqs flieles jgħumu warajhom bħal ma kien hemm Hyde Park. Hawn ma tidhirx rixa u ma tinstemgħax għajta ta' tajra.

Il-haxix bidel lewnu u libes il-kaki, u l-fjuri tar-rebbiegha, minbarra dik il-lebbieha roża qisha tromba ta' gramophone antik, nixfu kollha. Le. Fadal ukoll din l-iris, fjamma tal-gass ikhal ħierġa mill-art. Doqq xi haġa, Wenz.

“Zoltan Kodali?”

“Tajjeb, doqq, u hallini nserraħ qalbi u nohlom...”

Thaxwix, ġiri ta' klieb, u wasal ħabibi Lino, raġel mill-iżjed fabbli li naf. Iżda llum ħiebes ta' kaċċatur, b'ċinturin skrataċ, barzakka, ber-ritta tal-pizz u senter Browning ta' ġmiel kbir, b'maġazin ta' ħames skrataċ.

“Ara Kilin! Kollox sew?”

“Nizzihajr 'l Alla! U int? Ġejt teqred il-hajja?”

“Mhux kulħadd għandu xi delizzju?”

U baqa' sejjer, maż-żewġ uliedu, (wieħed minnhom għad ikun pit-tur tajjeb, hallieq tal-ġmiel) isaffar lill-klieb u jfittex xi haġa x'joqtol. Il-klieb iġħaġġbuk kemm huma mharrġa tajjeb u kemm jifhmu. Jaqbzu fl-ilma, jigru qalb il-qasab, ifittxu t-tajra, u meta ma jsibu xejn iħarsu lejn sidhom, u dan b'idu jurihom fejn iridhom imorru u jobduh qishom kienu bnedmin. Klieb sbieħ u bravi, imma għaliġa ta' min jistmerrhom, bħal dawk l-imsieken li biex jinħabbu mal-prinċipal jiggakbinjaw lil shabhom. Wenzu siket.

“X'gej issa?”

“Bela Bartok?”

“Mela qbadt ma' l-Ungerizi, Wenz?”

Hasditni! Harget tajra mill-qasab, u taret kemm kemm ma tmissx ma' l-ilma, lejn in-naħa l-oħra ta' l-ilma. Il-kaċċatur kien aljenat, u sakemm ipponta kienet tbiegħdet. Imma l-klieb marru warajha, u bdew ifittxu, b'ħafna thaxwix, fil-qasab. Bdejt nitlob li ma jsibuhieħ.

“Doqq qawwi, Wenz, biex titgerrex lejn in-naħa l-oħra!”

Il-klieb għaqdin tajruha, u miskinna taret dritt għal quddiem il-kaċċatur, u tir wieħed biss tal-Browning kien biżżejjed biex jaqsmilha gwenah. Waqgħet fi spiral dejjaq, u bilkemmin messet ma' l-ilma li l-kelb ma gabarhiex:

Sidha gie lura dahkan.

“Dik x'inhi, Lin?”

“Gallozz”, qalli, u wrieni ċappa rix imqanfed u maħsul bid-demmin li ftit ilu kien għasfur itir b'majesta' u grazzja fuq il-wiċċ tal-mera tal-ilma.

“X'se tagħmel bih?”

“Ara x'qallek! Nibbalzmah.”

Xi swied il-qalb hallie'i, Wenz. Jimlew il-vevtrini bl-agħsagar ibbalzmati, u l-ilmijiet u l-imsagar tagħna jixxenqu l-għanja ta' għasfur. Mewt u qerda nxerrdu kull fejn ngħaddu, Wenz!

Marru l-kaċċatur u l-klieb, u bqajna jien u int, Wenz, u dik l-iris kaħla, li issa għandha f'qalbha rubin aħmar jiddi, qatra demmin ta' gallozz.